

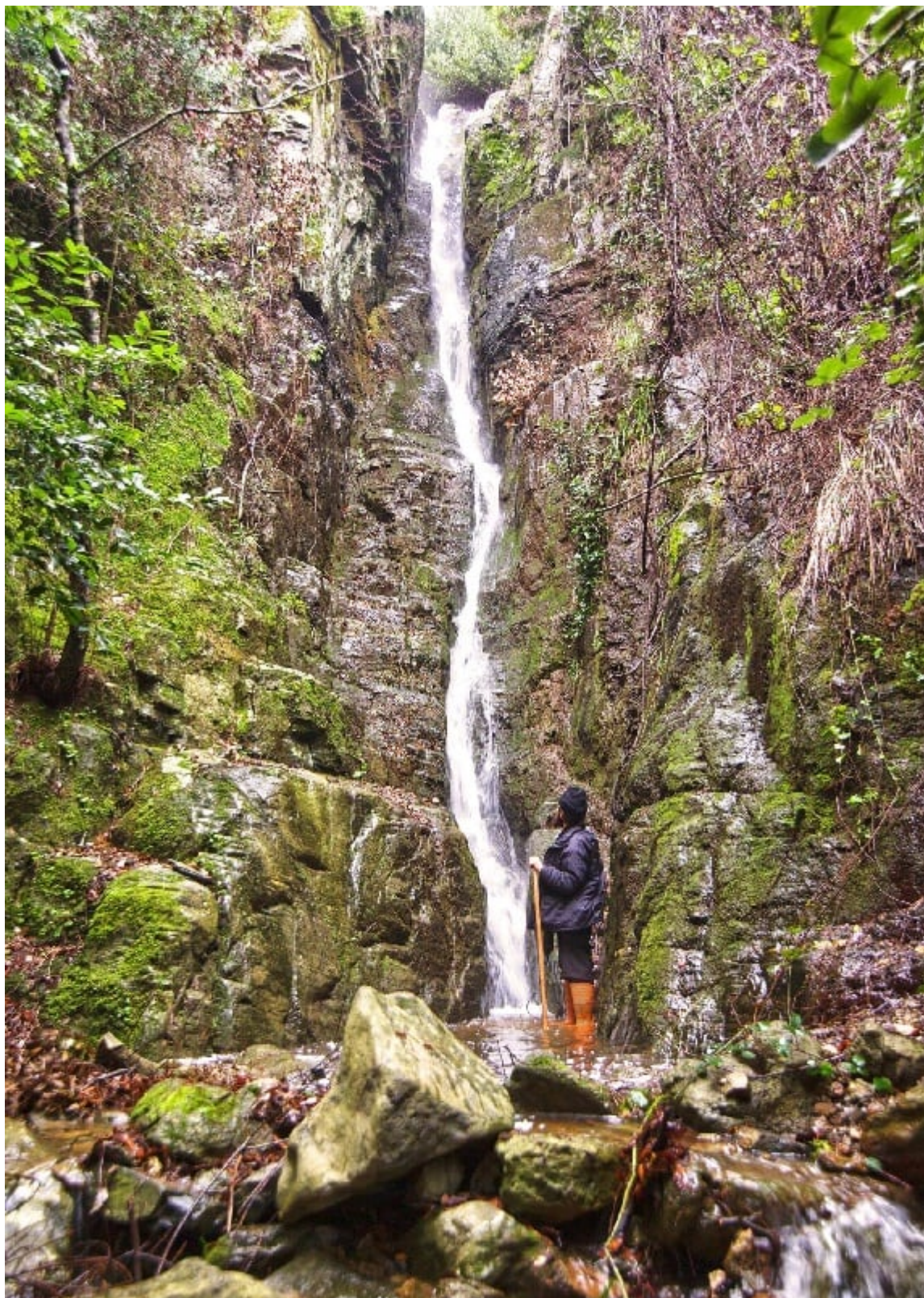
Εξομολόγηση, το μυστήριο της ελευθερίας (Γέροντας Ελισαίος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1WrsLI7>]

...Εσύ έχεις εμπειρία Νίκο, διότι έχεις τον γέροντα και τώρα έχεις πνευματικό πατέρα εξομολόγο. Αλλά δεν είναι ίδια η σχέση· η πατρική σχέση είναι μία, μία φορά σε γέννησε ο πατέρας σου, μία φορά σε γεννάει ο πνευματικός σου πατέρας. Επομένως αυτό μένει σαν ένας δεσμός, που κυλάει μέσα στην ζωή σου. Συνεχίζεις αλλά όχι με τον ίδιο τρόπο. Τι σου έχει μάθει, όμως, ο πνευματικός σου πατέρας; Ότι σε αυτόν που θα πας μετά πρέπει να υπακούς, πρέπει να τον ευγνωμονείς, ότι βρέθηκε και ένας άλλος που συνεχίζεις. Άρα τον υπακούς και συνεχίζεις αυτό που σου έμαθε. Άρα δεν μπορείς να αλλάξεις την σχέση αυτή, την ζύμωση, αυτή την καρδιακή σχέση δεν θα μπορέσεις να την αλλάξεις. Έτσι δέν αλλοιώνεται η πρώτη γέννηση, αλλά καί συνεχίζεται η παράδοση καί η ζωή τής Εκκλησίας. Ακόμη ένας πνευματικός πατήρ πρέπει να διακρίνει μεταξύ του μυστηρίου και του διαλόγου. Άλλο ο διάλογος, άλλο το μυστήριο.

Διαλέγομαι, σου λέω πράγματα τα οποία είναι σωστά, μπορεί να σου πω πράγματα που είναι λάθος, μπορεί να σου πω πράγματα που δεν πρέπει να τα αντιμετωπίσεις έτσι και σου αφήνω και την ελευθερία να κινηθείς, αλλά όταν επιτελώ το μυστήριο, αυτό είναι μυστήριο Χάριτος. Έρχεσαι σε μένα μου λες και σου αφαιρώ τις αμαρτίες σου. Αυτό είναι το μυστήριο. Άρα πρέπει να εξομολογήσαι ή δεν

πρέπει; Λέμε πρέπει να προσέρχεσαι στο μυστήριο της εξομολόγησης ως το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, διότι εισπράττεις την Χάρη του μυστηριακού χαρακτήρος του γεγονότος αυτού. Για αυτό ακριβώς. Άλλο να σου δώσω κατευθύνσεις μία, δύο, τρεις, πέντε φορές στη ζωή σου. Το μυστήριο όμως είναι άλλο, θα πεις, γέροντα, λίγο εξομολόγηση, αυτό που κρατάει δέκα λεπτά, ένα τέταρτο, μισή ώρα. Πώς πας στη Λειτουργία μία, μιάμιση ώρα; Πας στο μυστήριό της! Και μερικές φορές, άμα κοινωνείς, ολοκληρώνεις το μυστήριο, άμα δεν κοινωνήσεις, δεν το ολοκληρώνεις, αλλά είναι μία συμμετοχή σε αυτό το μυστήριο.

Έτσι είναι και η εξομολόγηση, να μη τα μπερδεύουμε. Άλλο συζήτηση και άλλο διάλογος. Οι παλιοί παπάδες πώς πετύχαιναν; Γιατί έκαναν το μυστήριο! Και λέμε, αυτός ήταν άγιος άνθρωπος ή έκανε την εξομολόγηση! Γιατί; Τί μου λέει το μυστήριο; Αυτό θα κάνω. Δεν καθόταν να σκεφτεί, και για αυτό γίνονταν και θαύματα. Τώρα περισσότερο συζητούμε, παρά εξομολογούνται οι άνθρωποι. Συζητούμε παρά εξομολογούνται! Και επομένως δεν λύνονται και πολύ τα πράγματα. Μπερδεύονται ακόμη περισσότερο τα πνευματικά, τα ψυχολογικά, οι διαθέσεις των ανθρώπων. Ενώ ξεχωρίζουμε το μυστήριο από την υπόλοιπη κατεύθυνση, που μπορεί να δώσει ο γέροντας στον υποτακτικό του. Εις Χριστόν γίνεται αυτό το μυστήριο και είναι μία προαγωγή, πρόοδος· πώς λες αυτό τώρα και μετά σου δίνω την ελευθερία νά ενεργήσεις μόνος σου. Έπειτα σου προσθέτω κάτι άλλο, καί σιγά-σιγά νά αποκτήσεις αυτή την ελευθερία. Δεν μπορώ κάθε μέρα να σου λέω πώς θα νικήσεις το κάθε πάθος σου, πρέπει να σου μάθω γενικά πώς να νικάς τα πάθη σου, πώς θα σου φεύγουν οι λογισμοί. Αυτό θα είναι η βάση, η διδασκαλία.

NK - Η μόρφωση.

ΓΕ - Μία μόρφωση, μία αγωγή πρέπει να δίνουμε ως πνευματικοί, δηλαδή μία αγωγή για να κάνουμε προσωπικότητες. Εκεί ξεχωρίζει η αγωγή. Δηλαδή, όταν έχω πνευματική ευθύνη και βλέπω συνέχεια τά παιδιά να είναι εξαρτημένα, σημαίνει ότι εγώ δεν τον έχω προωθήσει να γίνει προσωπικότητα. Για πόσο διάστημα ελέγχουμε; Αυτό το κρίνει ο κάθε πνευματικός, λίγο, πολύ, περισσότερο. Αλλά δεν μπορεί ένας πνευματικός να καλύψει όλες τις ανάγκες. Γι' αυτό διαμοιράζεται αυτά τα χαρίσματα· και σε ένα μοναστήρι τα αναθέτει καί σέ άλλους πατέρες.